

Záradék? A 11. számú kijavító végzéssel az ítélet kijavítva.:

Fővárosi Ítéltábla

mint másodfokú bíróság

1.Mf.31.083/2022/7.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a felperesi képviselő (Cím3, ügyintéző: dr. Tóth Tamás Zsolt ügyvéd) által képviselt **Felperes1** (felperes címe1) **felperesnek** a alperesi képviselő (alperesi képviselő címe, ügyintéző: dr. Jádi Németh Andrea ügyvéd) által képviselt **Alperes1** (alperes címe1) **alperes** ellen kártérítés iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 22.M.70.016/2021/19. számú ítélete ellen a felperes által 20. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 137.625.- (százharminchétezer-hatszázhuszonöt) forint és ÁFA másodfokú perköltséget, valamint 440.400 (négy száznegyvenezer-négy száz) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Ítéleti tényállás

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállás szerint az alperes 2018. január 1-től állt a felperes alkalmazásában határozatlan idejű munkaviszonyban sales menedzser munkakörben. A munkaszerződés szerint az alperes a munkáltató működési szempontjából kiemelkedő jelentőségű, fokozott bizalmi jellegű munkakört töltött be, így vezető állású munkavállalónak minősült. A munkaszerződés 13. pontja tartalmazta az alperes üzleti adatok és információk üzleti titokként kezelésére vonatkozó kötelezettségét. Meghatározta, hogy üzleti és üzemi titoknak minősül minden olyan tény, információ, körülmény, amely a munkáltatóval, illetve annak tevékenységével összefügg.

[2] Az alperes 2020. június 10. napján a felperes üzleti titkát képező ügyfél adatbázist elektronikus úton továbbította a munkahelyi e-mail címéről a magán e-mail címére.

[3] A felperes az alperes munkaviszonyát 2020. július 13. napján közölt felmondással 2020. október 14. napjával megszüntette. A felmondásban utasította az alperest, hogy a munkakörét és a munkavégzés során birtokába került, a munkáltatót megillető

eszközöket és iratokat adja át az ügyvezetőnek. Az alperes a megadott időben és helyen megjelent, átadta valamennyi munkaeszközét és tájékoztatta a kijelölt munkavállalót a folyamatban lévő projektekről.

[4] 2020. októberében jutott a felperes tudomására egy informatikai ellenőrzés során a 2020. június 10-i adattovábbítás ténye. 2020. november 5-én felszólította az alperest, hogy a jogosulatlan mentés során keletkezett adatbázist szolgáltatassa vissza. Az alperes válaszában kifogásolta a jogellenes ellenőrzést, állította hogy nem történt jogsértés.

Kereset és ellenkérelem

[5] A felperes módosított keresetében a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 84. § (1) és (4) bekezdése alapján 5.505.000.- felmentési időre járó távolléti díj és kamatai megfizetésére, másodlagosan ugyanezen összeg általános kártérítésként, harmadlagosan sérelemdíjként történő megfizetését kérte. Hivatkozásképpen előadta, hogy az alperes hiányosan, nem az előírt rendben adta át a munkakörét, ezért köteles a munkaviszony jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményének megfizetésére. Érvelése szerint a munkakör átadására vonatkozó szabályok megsértésén túl minden olyan eset a jogellenes munkaviszony megszüntetés körébe tartozik, amikor a törvény a munkavállalóra valamilyen kötelezettséget ró, és azt a megszüntetésre vonatkozó jogának gyakorlása során a munkavállaló megszegi. Az alperes a munkavégzése során birtokába került adatbázis visszaszolgáltatását munkáltatói felhívás ellenére elmulasztotta, az adatbázis üzleti titok tárgyát képezi. Az adatbázis tartalmazza a felperes, illetve az anyacég és kapcsolt vállalkozásai korábbi és jelenlegi szerződéses partnereinek nevét, székhelyüket, vezető tisztségviselőjük nevét, a kapcsolattartó személyek munkakörét, telefonos és e-mail-es elérhetőségét. Összesen 60.958 ügyfélnevet tartalmaz 57 országból. Az ügyfél adatbázis csak azon munkavállalók számára elérhető, akik ennek felhasználásával végzik munkájukat, más számára nem nyilvános.

[6] A felperes nem vitatta, hogy az alperes a munkavégzés során jogszerűen hozzáférhetett és használhatta az adatbázist, azonban annak másolására, magán e-mail címére történő átküldésére nem volt jogosult. Nem létezett ugyan olyan munkáltatói szabályzat, belső utasítás, amely egyértelműen megtiltotta volna az üzleti adatoknak a privát e-mail címre történő megküldését, de az alperes az irodai számítógépén keresztül, illetve a felperes által biztosított laptopon bármikor hozzáférhetett az adatokhoz, így annak a magán e-mail címre való megküldése szükségtelen volt. Ezért üzleti titok jogosulatlan megszerzése történt, annak eltulajdonítása megvalósult. Előadta, hogy az adatbázis önmagában is vagyoni értéket képvisel, forgalomképes. Miután a kár összegszerűen nem kiszámítható, általános kártérítés megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Arra az esetre, ha az adatbázis nem minősülne üzleti titoknak, előadta, hogy a magántitokra vonatkozó rendelkezések alkalmazását kéri és sérelemdíj megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

[7] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Hivatkozásképpen előadta, hogy a munkakör átadás-átvételi eljárás során maradéktalanul eleget tett a felperes utasításainak, munkakörét az előírt rendben adta át. Hangsúlyozta, hogy az adatbázis e-mailben való továbbítására még a felmondást megelőzően került sor, amikor a munkaviszony fennállt.

[8] Állította, hogy az adatbázis tartalma nem üzleti titok, az adatbázisban szereplő adatok a cégjegyzék kötelező tartalmi elemeit képezik. Az adatbázist a munkaköri kötelezettségeinek teljesítése során rendszeresen használta, így a jogosulatlan megszerzés nem valósulhatott meg. Sem munkaszerződés, sem munkáltatói szabályzat, sem belső utasítás nem tartalmazott szabályozást arra nézve, hogy a privát e-mail címekre nem lehet a munkavégzéshez szükséges dokumentumot továbbítani, ezért nem sértett meg semmilyen munkáltatói utasítást. A későbbiekben állította, hogy az otthoni munkavégzés érdekében került sor az adatbázis továbbítására. Előadta, hogy törölte a privát e-mailjei közül az adatbázist, de nemleges tény bizonyítása lehetetlen. Az alperes nem bizonyította, hogy a birtokában lenne a hivatkozott adatbázis, de azt sem, hogy azt bármire felhasználta volna a munkaviszony megszűnését követően.

[9] Az alperes hivatkozott arra is, hogy a felperes nem bizonyította az Mt. 179. § (1) bekezdésében foglalt feltételek fennállását, a kárt és az ok-okozati összefüggést sem. Az általános kártérítésre hivatkozás a kár megjelölését nem pótolja, csak arra az esetre ad kiegészítő szabályt, ha a kár megjelölésre kerül, de annak mértéke a teljeskörűen lefolytatott bizonyítási eljárás ellenére sem határozható meg pontosan. Előadta, hogy üzleti titoksértés miatt fogalmilag sérelemdíj, mint jogkövetkezmény nem ítéltető meg, egyébiránt a felperes a nemvagyoni sérelmet sem bizonyította.

Az elsőfokú bíróság döntése

[10] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. A határozat indokolása szerint a felperes elsődleges keresete megalapozatlan, a perbeli adatbázisnak az alperes által a privát e-mail címére történő továbbítása és annak törlése iránti igény nem értelmezhető a munkaviszony megszüntetése esetén lefolytatandó, a munkavállalót terhelő munkakör átadási és munkaeszközökkel való elszámolási kötelezettség körében. A felperes által sérelmezett magatartás nem a munkaviszony megszüntetéséhez kapcsolódik, hiszen arra még a munkaviszony fennállása alatt, a felmondás közlése előtt került sor.

[11] A másodlagos kereseti kérelem kapcsán az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a perbeli adatbázis tartalma üzleti titoknak minősül, mivel az a felperes gazdasági tevékenységéhez kapcsolódó, nem közismert, a felperes munkavállalóin kívüli személyek számára nem hozzáférhető, vagyoni értékkel bíró adatállomány. Nem volt vitatott az adatbázisnak a céges e-mail címről a saját magán e-mail címre való továbbítás ténye. Az elsőfokú bíróság szerint az adatbázis privát e-mail címre való továbbítása technikailag az elektronikus levél tartalmának előállítását jelenti egy másik szerveren, azaz másolatkészítésnek tekinthető. A felek egyezően adták elő, hogy a felperesnél nem volt arra nézve konkrét szabályozás, hogy az adatállományt lehet-e a privát e-mail címre továbbítani. Az elsőfokú bíróság szerint önmagában az a tény, hogy valamely magatartást kifejezetten nem tilt meg a munkáltató, nem jelenti feltétlenül azt, hogy a magatartás engedélyezett és azt sem, hogy ez a munkáltató által eltűrt gyakorlat lett volna. A felperesnek vezető állású munkaköre, annak fokozott bizalmi jellege, illetve a munkaszerződés rendelkezései alapján is tisztában kellett lennie azzal, hogy a perbeli adatoknak a munkáltató ellenőrzése alóli kivonása, azaz egy privát e-mail címre való továbbítása ellentétes a munkáltató érdekeivel. Az elsőfokú bíróság a perbeli időben és körülmények mellett nem találta ésszerű és elfogadható indoknak az alperesnek az adatok munkavégzéssel összefüggésben való továbbítására történő

hivatkozását. Az alperes nyilatkozataiból megállapítható volt, hogy 2018. januártól már kizárólag a magyarországi piac tartozott hozzá, magyarországi viszonylatban dolgozott, így 2020. június 10-én a munkavégzéshez teljesen szükségtelen volt további 19 országhoz tartozó ügyvédkör adatainak, elérhetőségeinek továbbítása, birtoklása. Ezen túl az alperes sem vitatta, hogy a felperes által biztosított laptopon és mobil interneten keresztül szinte bárholról is hozzáférhetett az adatállományhoz. Az a körülmény, hogy az alperes – hivatkozása szerint – nem minden esetben vitte haza a laptopját, nem teszi indokolttá az adattovábbítás tényét. A felperes éppen azért biztosított hordozható számítógépet a munkavállalói részére, hogy a munkavégzést és az adatbázisokhoz való hozzáférést az irodán kívüli helyszíneken is biztosítsa. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes az üzleti titok védelméről szóló 2018. évi LIV. törvény (a továbbiakban: Üttv.) 6. § (2) bekezdésében meghatározott magatartást tanúsította, amikor a felperes üzleti titkát képező elektronikus adatállományát engedély nélküli másolat készítés útján megszerezte, ezáltal megsértette a felperes üzleti titokhoz fűződő jogát.

[12] Ugyanakkor az elsőfokú bíróság szerint a felperes nem bizonyította az alperesi magatartással okozati összefüggésben álló kárt. A felperes nem állította, hogy az alperes az adatállományt felhasználta volna akár saját, akár harmadik fél érdekében és azt sem, hogy bármilyen kár érte volna az adatállomány továbbításával összefüggésben. Mindösszesen arra hivatkozott, hogy ennek lehetősége nem zárható ki, illetve állította, hogy az adatállomány önmagában vagyoni értékkel bír, amely azonban nem értékelhető a felperesi oldalon jelentkező tényleges kárként, hiszen az adatállomány továbbra is a rendelkezésére áll. Olyan tényre pedig a felperes nem hivatkozott, hogy szándékában állt volna az adatállomány értékesítése az alperes részére.

[13] Az elsőfokú bíróság egyetértett az alperes azon hivatkozásával, hogy az általános kártérítés jogintézménye csak abban az esetben kerülhet alkalmazásra, amennyiben a teljes bizonyítás lefolytatása mellett sem állapítható meg pontosan a bekövetkezett kár mértéke. Figyelemmel azonban arra, hogy a felperes tényleges kárt az alperesi magatartással összefüggésben nem állított, így a bíróság erre nézve nem is folytatott le bizonyítást. Ennek hiányában az elsőfokú bíróság mellőzte a felperes által indítványozott igazságügyi szakértő kirendelését, kitérve arra is, hogy annak, hogy a perbeli adatbázis milyen vagyoni értékkel bír, önmagában nincs jelentősége.

[14] Miután a perbeli adatállomány üzleti titoknak minősül, annak védelmére 2018. augusztus 8-tól nem a Ptk. hanem az Üttv. rendelkezéseit kell alkalmazni, amelyeknek 7-8. §-ai szabályozzák az üzleti titokhoz fűződő jog megsértésének szankcióit. Az alperes perbeli magatartása az Üttv. 6. § (1) és (2) bekezdésébe ütköző tényállást valósította meg. Ezért a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:43. § e) pontjában foglalt személyiségi jogsértés megállapítására és a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés d) pontjában foglalt szankció és sérelemdíj alkalmazására a bíróságnak nem volt jogszabályi lehetősége, a felperes harmadlagos kereseti kérelme is megalapozatlan.

Fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem

[15] Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, kérve az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és az elsődleges, illetve a másodlagos keresetnek való helytadást.

Hivatkozásképpen előadta, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, de abból téves jogi következtetést vont le. Az Mt. 84. § (4) bekezdése alapján a munkavállaló munkakör-átadási kötelezettségének megszegése esetén a jogellenes munkaviszony-megszüntetés szabályait kell alkalmazni. A munkakör átadás körébe tartozik a munkáltatótól átvett eszközök visszaszolgáltatása, valamint a pénzeszközökkel való elszámolás. A perbeli adatbázis vagyoni értéket képviselő, birtokba vehető, forgalomképes dolog, amelynek jogi megítélése a munkaeszközökkel, felszerelésekkel esik egybe. Az alperes a birtokába került adatbázis visszaszolgáltatását a felmondásban rögzítettek, illetve külön munkáltatói felhívás ellenére elmulasztotta.

[16] Az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy az alperes magatartása az Üttv. 6. § (2) bekezdésébe ütközött, az alperes nem munkaköri kötelezettségei teljesítése érdekében továbbította saját magának az adatbázist. A felperes az őt ért kár körében hivatkozott arra, hogy a perbeli vagyoni értéket képviselő üzleti titkot tartalmazó adatbázis, illetve az arról készített másolat kikerült a felperes birtokából és azt az alperes jogosulatlanul megszerezte, így attól függetlenül, hogy az eredeti a felperesnél továbbra is fellelhető, illetve azt az alperes bármire is felhasználta volna, számára vagyoni hátrányt okozott, hiszen ellenértéket ezért nem kapott. Az Üttv. 9. § (2) bekezdése szerint a kártérítés összege nem lehet kevesebb, mint az elmaradt hasznosítás összege. A károsultnak a kárért felelős személytől teljes vagyoni elégtételt kell kapnia. Az alperes személyes nyilatkozatai tükrében nem volt megállapítható, hogy a munkaviszonyának megszűnését követően konkurens cégnél elhelyezkedő alperes az adatbázist felhasználta-e, azt másnak hozzáférhetővé tette-e, értékesítette-e, jelenleg mi a tényleges sorsa a jogellenes megszerzett adatbázisnak. Éppen ezen körülmények alapozzák meg az általános kártérítés jogalapját és alkalmazhatóságát, mivel az alperesi magatartás jövőben jelentkező, de kiszámíthatatlan, bizonyíthatatlan mértékű következményeit pontosan számszerűsíteni nem lehet. Az elsőfokú bíróság a kár összegén kívül az alperes terhére eső kártérítési felelősség minden elemét megállapította. A felperes mellőzött bizonyítási indítványa is arra vonatkozott, hogy szakértő állapítsa meg azt a vagyoni értéket, amelyet a lemásolt és eltulajdonított adatbázis képvisel. Az elsőfokú bíróság azonban a bizonyítási indítványt elutasította, ezért a felperes a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 265. § (1) bekezdése szerinti előírásoknak nem tudott eleget tenni, mivel a bizonyítás nem került lefolytatásra.

[17] Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult annak helyes indokai alapján. Hivatkozásképpen előadta, hogy az adatbázis továbbítására a munkaviszony fennállása alatt, a felmondási idő kezdetét megelőzően került sor, amikor az alperesnek a munkaviszony jövőbeli megszüntetéséről még csak tudomása sem lehetett. Helytálló az elsőfokú bíróság azon megállapítása, hogy a továbbítást nem lehet a munkakör átadás fogalmi körébe vonni.

[18] A másodlagos kereseti kérelem tekintetében helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a kártérítési felelősség alapvető elemei hiányoznak, mivel a felperes az alperesi magatartással okozati összefüggésben álló kárt nem bizonyított. A felperes az elsőfokú eljárás során nemhogy nem tudta bizonyítani, de megjelölni sem tudta a bekövetkezett kárt. Az általános kártérítés jogintézménye nem kártérítési jogalap, hanem egy kiegészítő szabály arra az esetre, ha bizonyítottan bekövetkezett és a károkozó magatartásával okozati összefüggésben keletkezett kár mértéke bizonyítás lefolytatása mellett sem állapítható meg.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[19] A fellebbezés – az alábbiak szerint – megalapozatlan.

[20] A másodfokú bíróság a Pp. 370. § (1) bekezdése szerint eljárva a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között gyakorolta a felülbírálati jogkörét, melyre tekintettel a másodfokú eljárásban már nem volt vitatott a tényállás, az, hogy az alperes az üzleti titkot jogosulatlanul megszerezte. Nem volt továbbá a fellebbezési eljárás tárgya a felperes harmadlagos kereseti kérelme, a sérelemdíj sem.

[21] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a megfelelő jogszabályi rendelkezések helyes alkalmazásával érdemben helytálló döntést hozott, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383.§ (2) bekezdése és 386. § (4) bekezdése szerint indokai alapján hagyta helyben.

[22] A másodfokú bíróság a fellebbezés kapcsán az alábbiakra mutat rá az elsőfokú ítélet szükségtelen megismétlése nélkül: az Mt. 80. § (1) bekezdése szerint a munkavállaló munkaviszonya megszüntetésekor (megszűnésekor) munkakörét az előírt rendben köteles átadni és a munkáltatóval elszámolni. Az Mt. 84.§ (4) bekezdése előírja, hogy a jogellenes munkaviszony-megszüntetés szabályait kell megfelelően alkalmazni, ha a munkavállaló munkakörét nem az előírt rendben adja át.

[23] A munkakörátadás és az elszámolás feltételeit a munkáltató köteles biztosítani. A munkaviszony megszünésekor a munkavállaló kötelezettsége a munkáltató által előírt rendben történő átadás, illetve elszámolás. A bírói gyakorlat szerint a munkakör átadás elmulasztása a munkáltató által közölt reális elvárások és feltételek függvényében állapítható meg (Mfv.II.10.685/2013/4.). Miután a felperesnek az adatbázis jogellenes továbbításáról a munkakör átadás és elszámolás időpontjában nem volt tudomása, ezért annak visszaszolgáltatására nem is tudta felhívni a felperest. A felperes által hivatkozott e-mail továbbítás munkavállalói kötelezettségszegés volt, melyre az elsőfokú bíróság nem vitatott megállapítása szerint nem a munkaviszony megszüntetése körében került sor, hanem még a munkaviszony fennállása alatt, bár arról tudomást a felperes csak a munkaviszony megszüntetést követően szerzett. Ennek megfelelően csak ezt követően tudta felhívni az alperest az adatbázis visszaszolgáltatására, vagyis az alperes a munkakör átadás rendjét nem sérthette meg. A munkaviszony megszüntetését megelőző, a munkaviszony fennállása alatt tanúsított munkavállalói kötelezettségszegés nem értékelhető a munkakör átadás és elszámolás rendjének megsértéseként.

[24] A felperes a kár mibenléte kapcsán a 22.M.70.016/2021/12. számú tárgyalási jegyzőkönyvben úgy nyilatkozott, hogy „a vagyoni kár létét egyrészt abban látjuk, hogy ez az adathalmaz kikerült a felperes birtokából, az alpereshez került, akinek lehetősége megvolt arra, hogy ezt felhasználja. A felperes nem állítja, hogy ilyen történt, de akár történhetett is volna. Továbbá kárként jelöljük meg az adatbázisnak az értékét”. Előadta e körben, hogy konkrét kára az, hogy az adatbázis egy vagyoni értékkel bíró adatbázis, melynek az alperes nem fizette meg az árát. A munkavállaló kártérítési felelősségét szabályozó Mt. 179. § (1)-(2)

bekezdése kógens szabálya szerint a munkavállaló a munkaviszonyból származó kötelezettségének megszegésével okozott kárt köteles megtéríteni, ha nem úgy járt el, ahogy az adott helyzetben általában elvárható. Az (1) bekezdésben foglalt feltételek fennállását, a kárt, valamint az okozati összefüggést a munkáltatónak kell bizonyítania. A vezető állású munkavállaló esetében a kár bizonyítása ugyancsak a munkáltató kötelezettsége, az Mt. 209.§ eltérő szabályt nem tartalmaz. Az Mt. 179.§ (5) bekezdés előírja, hogy a kár megtérítésére a 177. §-ban foglalt rendelkezést kell alkalmazni, mely felhívja a Ptk. 6:518-534.§ szabályainak alkalmazását. A kár fogalmát a Ptk. 6:522. § (2) bekezdése tartalmazza, mely szerint a teljes kártérítés körében a károkozó köteles megtéríteni

- a) a károsult vagyonában beállott értékcsökkenést;
- b) az elmaradt vagyoni előnyt; és
- c) a károsultat ért vagyoni hátrányok kiküszöböléséhez szükséges költségeket.

[25] A felperes sem a vagyonában beállott értékcsökkenést, de elmaradt vagyoni előnyt sem igazolt. Elmaradt haszon akkor merül fel, ha a károsult vagyonába a megalapozottan remélt vagyonrészeknek a bekerülése elmarad. Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes maga sem hivatkozott arra, hogy az ügyfél adatbázist értékesítette volna. A másodfokú bíróság szerint ez egyébiránt a felperes üzleti titokra történő hivatkozásával is ellentétben állt. Helytállóan hivatkozott az alperes arra, hogy az általános kártérítés jogintézménye nem jogalap. A következetesen érvényesülő bírói gyakorlat szerint az általános kártérítés mértékénél a bizonyítási nehézségek csak annyiban jelentősek, ha azok a kár nagysága, mértéke tekintetében jelentkeznek (EBH2003.863). Az általános kártérítés tehát akkor alkalmazható, ha bizonyítottan bekövetkezett a kár, de annak mértéke nem állapítható meg. A perbeli esetben azonban kár bekövetkezése nem bizonyított, esetleges jövőbeli lehetőségekre és feltételezésekre kártérítési kereset nem alapítható. Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság helytállóan, a Pp. 276.§ (5) bekezdésének megfelelően mellőzte a jogvita elbírálása szempontjából szükségtelen bizonyítás elrendelését.

[26] A munkavállaló kártérítési felelősség csak akkor állapítható meg, ha a munkaviszonyból származó kötelezettségszegés, a kár, a kettő közötti okozati összefüggés és a felróhatóság, mint tényállási elem együttes fennállása megállapítható. Bármelyik tényállási elem hiányában a felelősség megállapításának nincs helye.

[27] Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján - helyes indokainál fogva - helybenhagyta az elsőfokú bíróság ítéletét.

Záró rész

[28] A sikertelenül fellebbező felperes a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes másodfokú perköltségének megfizetésére, melynek összege az alperes költségfelszámításán és a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdésén alapul.

[29] A tárgyi illetékfeljegyzési jogos perben a le nem rótt fellebbezési illeték megfizetésére az alperes a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján köteles. A fellebbezési illeték összege az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 46. § (1) bekezdésén alapul.

[30] A másodfokú bíróság a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálta el.

[31] Az ítélet elleni fellebbezést a Pp. 365. § (2) bekezdése kizárja.

Budapest, 2022. június 30.

dr. Vajas Sándor s.k.
dr. Kovács Edit s.k.
a tanács elnöke
bíró

dr. Kulisity Mária s.k.

előadó bíró